

χθόνα Κύπρις, ἐπεὶ τ' ἐδίηνεν ἐν δύμβρῳ, εἴδεα ποιπνύουσα θοῶ πυρὶ δῶκε κρατῦναι. Πρβλ. δεύεσθαι.

διαιρεῖν. Διαιρῶ/διαικρίνω, divide/distinguish, Ἡράκλειτος 1.6 διηγεῦμαι κατὰ φύσιν διαιρέων ἕκαστον. || **διαιρεῖσθαι.** Διαιροῦμαι, be divided, Μέλισσος 10 εἰ γὰρ διῆρη ταὶ τὸ ἐόν, κινεῖται· κινούμενον δὲ οὐκ ἀν εἶη.

διαιρετός (ἀντίθ. συνεχής). Διαιρετός, divisible, Παρμενίδης 8.22 οὐδὲ διαιρετόν ἐστιν, ἐπεὶ πᾶν ἐστιν δμοῖον. Πρβλ. διαιρεῖσθαι.

δίαιτα. Τρόπος ζωῆς/δίαιτα, regime of life, Διογένης 5.21 ἃτε οὖν πολυτρόπον ἔούσης τῆς ἐτεροιώσιος πολύτροπα καὶ τὰ ζῶα καὶ πολλὰ καὶ οὔτε ἴδεαν ἀλλήλοις ἐοικότα οὔτε διαιταν οὔτε τόνσιν Δημόκριτος 26 c (τίτλ.) Περὶ διαιτητικόν.

Διαιτητικόν. Πραγματεία περὶ διαιτης, treatise on diet, Δημόκριτος 26 c (τίτλ.). Περὶ διαιτης ἡ Διαιτητικόν. Πρβλ. δίαιτα.

διακεῖσθαι. Ἐχω δρισμένη διάταξη, be ordered, Διογένης 3.5 καὶ τὰ ἄλλα, εἴ τις βούλεται ἐννοεῖσθαι, εύρισκοι ἀν οὕτω διαικείμενα ώς ἀνυστὸν κάλλιστα. Πρβλ. διακοσμεῖν, διατιθέναι, δεδάσθαι.

διακοσμεῖν (συνών. διατιθέναι, κοσμεῖν). Βάζω σὲ τάξη/ἐναρμονίζω, set in order, Ἀναξαγόρας, 12.18 πάντα διεκόσμησε νοῦς. Πρβλ. διακόσμησις, διάκοσμος, κυβερνᾶν, μετακοσμεῖσθαι.

διακόσμησις. Διαμόρφωση τοῦ κόσμου, arrangement of the world, Δημόκριτος 5 διασύρειν τε αὐτοῦ (sc. Ἀναξαγόρου) τὰ περὶ τῆς διακοσμήσεως καὶ τοῦ νοῦ. Πρβλ. διακοσμεῖν, διάκοσμος, κοσμεῖσθαι, μετακοσμεῖσθαι.

διάκοσμος. Διάταξη τοῦ κόσμου, ordering of the world, Παρμενίδης 8.60 τόν σοι ἐγὼ διάκοσμον ἐοικότα πάντα φαίζω. || Λεύκιπος 1 τοὺς ἀστέρας δὲ ζῷα εἶναι οὔτε Ἀναξαγόρας οὔτε Δημοκρίτω ἐν τῷ Μεγάλῳ διακόσμῳ δοκεῖ Δημόκρι-

τος Ο ε ἀναγνούς αὐτοῖς τὸν Μέγαν διάκοσμον καὶ τὰ Περὶ τῶν ἐν Ἀδου εἶπεν εἰς ταῦτα ἀνηλωκέναι 4 b Μέγας διάκοσμος 4 c Μικρὸς διάκοσμος 5 γέγονε δὲ (sc. Δημόκριτος) τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτός φησιν ἐν τῷ Μικρῷ διακόσμῳ, νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν... συντετάχθαι δέ φησι τὸν Μικρὸν διάκοσμον. Πρβλ. διακοσμεῖν, κοσμεῖσθαι, μετακοσμεῖσθαι.

διακρίνεσθαι (ἀντίθ. συμμίσγεσθαι, συγκρίνεσθαι, προσκρίνεσθαι) 1. Διαχωρίζομαι, be separated, Ἀναξαγόρας 5.1 τούτων δὲ οὗτω διακεκριμένων γινώσκειν χρή, ὅτι πάντα οὐδὲν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ πλείω (οὐ γὰρ ἀνυστὸν πάντων πλείω εἴναι), ἀλλὰ πάντα ἵστα ἀεὶ 12.16 καὶ τὰ συμμισγόμενά τε καὶ ἀποκριμένα καὶ διακρινόμενα πάντα ἔγνω νοῦς 12.26 παντάπασι δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται ἔτερον ἀπὸ τοῦ ἔτερον πλὴν νοῦ. 2 (ἀντίθ. προσκρίνεσθαι). Διαφορίζομαι, be differentiated, Ἀναξαγόρας 13 καὶ ἐπεὶ ἥρξατο δὲ νοῦς κινεῖν, ἀπὸ τοῦ κινούμενου παντὸς ἀπεκρίνετο, καὶ ὅσον ἐκίνησεν δὲ νοῦς, πᾶν τοῦτο διεκρίθη κινούμενων δὲ καὶ διακρινομένων ἦ περιχώρησις πολλῷ μᾶλλον ἐποίει διακρίνεσθαι. 3 (συνών. ἀπόλλυσθαι). Χωρίζομαι στὰ συστατικὰ μέρη, be separated into components, Ἀναξαγόρας 17.4-6 οὐδὲν γὰρ χρῆμα γίνεται οὐδὲ ἀπόλλυται, ἀλλ' ἀπὸ ἐόντων χρημάτων συμμίσγεται τε καὶ διακρίνεται. καὶ οὕτως ἀν δρθῶς καλοῖεν τό τε γίνεσθαι συμμίσγεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι διακρίνεσθαι. Πρβλ. ἀποκρίνεσθαι, μίσγεσθαι.

διακριτικῶς. Χωριστά, separately, Δημόκριτος 164.7 ὅπου μὲν γὰρ κατὰ τὸν τοῦ κοσκίνου δῖνον διακριτικῶς φακοὶ μετὰ φακῶν τάσσονται καὶ κριθαὶ μετὰ κριθῶν καὶ πυροὶ μετὰ πυρῶν. Πρβλ. ἀποκρίνειν, ἀπόκρισις, διακρίνεσθαι.

διάλλαξις. Χωρισμὸς καὶ ἐναλλαγή, separation and interchange, Ἐμπεδοκλῆς 8.3 ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων ἔστι, φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὄνομάζεται ἀνθρώποισιν. Πρβλ. ἀνταμοιβή, διαλλάσσειν.

διαλλάσσειν (συνών. διαμείβειν, μεταβάλλειν, μεταλλάσσειν,

